

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ως ἄστρον παμφαές, καὶ λαμπρὸς ἑωσφόρος, ἀνέτειλας ἡμῖν, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, καὶ φέγγος ἀθλήσεως, τοῖς ἐν κόσμῳ ἀπήστραψας· ὅθεν ἔδραμες, πρὸς τὸ Τρισήλιον σέλας, τοῖς τιμῶσι σε, λύσιν πταισμάτων πυρσεύων, παμμάκαρ Θεόκλητε.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ως ῥόδον εὐθαλές, καὶ ἡδύπνευστον κρίνον, ἀνθεῖς ἐξ ἀκανθῶν, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, καὶ πάντας κατηύφρανας, τῇ σεπτῇ ἀλλοιώσει σου· τῆς γὰρ γνώσεως, ὁσμὴν δεχθεῖς τῆς τοῦ Λόγου, ἐγεώργησας, ἀθλητικὴν εὐωδίαν, ἐμφρόνως Θεόκλητε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως θρόνος ὑψηλός, καὶ πυρφόρος καθέδρα, καὶ ἔμψυχος παστάς, καὶ παλάτιον μέγα, κατέχεις ἐν ἀγκάλαις σου, τὸν τὰ πάντα συνέχοντα· ὦ τίς φθέγγεται, τὴν σὴν ὑπέρφατον δόξαν, Μητροπάρθενε, Εὐλογημένη Μαρία, παράδοξον ἄκουσμα;

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγης ἀληθῶς, καὶ ἡλλοιώθης ταῖς φρεσί, τῶν
φαρμάκων τὴν ἰσχύν, ἀμβλυνομένην θεωρῶν, ἐν τοῖς
τοῦ Λόγου ἀνθηφοροῦσι τὴν δύναμιν· ἔνθεν πληρωθεῖς,
ἐνθέου πίστεως, ἄνθραξ νοητός, ὥφθης Θεόκλητε, τῆς
ἀθείας ἀναλίσκων τὴν ἄκανθαν, ὁμολογία τῆς γλώττης
σου. Καὶ Νῦν ὡς Μάρτυς, μετὰ Μαρτύρων, ὑπὲρ ἡμῶν Χρι-
στόν ἰκέτευε.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς νέκταρ ἀμβρόσιον, ἐκ γλυκυρρόου πηγῆς, σαφῶς
ἀναδέδεικται, τῇ εὐπειθεῖ σου ψυχῇ, ἡ γνῶσις ἡ ἔνθε-
ος· σὺ γὰρ διὰ φαρμάκων, νουνεχῶς ἀντηλλάξω, μάννα ὡς
ψυχοτρόφον, εὐσεβείας τὸ δῶρον· διὸ σέ μακαρίζομεν, θεό-
φρων Θεόκλητε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αἰδὰμ τὸν πρωτόπλαστον, δίχα φθορᾶς προσλαβών, ἐκ
μήτρας σου πρόεισιν, ὁ βασιλεὺς τοῦ παντός, Θεός τε
καὶ ἄνθρωπος· ὅθεν διὰ θανάτου, θανατώσας τὸν ὄφιν,
ὤμβρισε τοῖς ἐν Ἀδῇ, τὴν παλίνζων χάριν· διὸ σέ ὡς
αἰτίαν τῶν καλῶν, ὑμνοῦμεν Ἀχραντε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Μαγικὴν ἀγνωσίαν ἀποβαλὼν, εὐσεβῇ παρρησίαν ἀνα-
λαβών, Μαρτύρων συνδίαίτος, παραδόξως γεγέννησάι,
καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους, Χριστοῦ ἐχρημάτισας, ὥσπερ

ἀρνίον Μάρτυς, τμηθεὶς τὸν αὐχένα σου· ὅθεν ἀνεκλίθης, πρὸς μονὰς οὐρανίους, ἀϋλῶς θεούμενος, καὶ χαρᾶς ἀξιούμενος, ἀϊδίου Θεόκλητε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μυστηρίων ἀρρήτων περιοχή, πρυτανεῖον χαρίτων θεουργικῶν, ὕλη παναρμόνιος, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, φωτοειδῆς ἐστία, τοῦ πλούτου τῆς χάριτος, καὶ εἴτι καλὸν ἄλλο, ἐδείχθης Πανύμνητε· σὺ γὰρ πρὸ αἰώνων, τῷ Θεῷ ὀρισθεῖσα, δοχεῖον ὑπέρλαμπρον, τῆς αὐτοῦ σωματώσεως, ἀληθῶς ἐχρημάτισας. Ἀλλὰ καὶ νῦν μὴ παύση, Ἀγνή, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν βραβεύουσα, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐκ πόθου, τὴν δόξαν σου Ἀχραντε.

*Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου
καὶ τὸ Προκείμενον.*

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον

Ὁ Ἱερεὺς·

Οτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύη, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Οἱ χοροὶ ψάλλουσιν ἐναλλάξ (ἐκ γ').

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς, ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης, ἐκφωνεῖ·

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου
σου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ')

Ὁ Διάκονος·

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

*Ὁ Ἱερεὺς ἐκ τῆς Ὁραίας Πύλης εὐλογῶν,
πάντοτε, διὰ τῆς χειρός, λέγει·*

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς, ἐπανερχόμενος, ἐκφωνεῖ·

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου,
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος, πρὸς τὸν Λαόν· Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

(Ματθ. 10,32-36,1)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Πᾶς ὅστις ὁμολο-
γήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω
καὶ γὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς·
ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνή-

σομαι αὐτὸν καὶ γὰρ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν. Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς· καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ μετέβη ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

Ὁ Ν' ψαλμός χῦμα. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Αἰθλοφόρε Θεόκλητε, σὺ πρὸς δόξαν κληθεὶς ἀδιάρρευστον, προσφόρως τῇ κλήσει, τὸν τρόπον ἐπεδείξω· πᾶσι γὰρ χαίρειν εἰπὼν, ὡς ζωὴν τὸν θάνατον, διὰ Χριστόν ἡγήσω· ὦ καὶ ἡμᾶς οἰκείωσαι, εὐπροσδέκτοις μεσιτείαις σου.

Ὁ Ἱερεὺς ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης ἱστάμενος, ἢ ὁ Διάκονος (ἐκ τῆς οἰκείας αὐτοῦ θέσεως) μεγαλοφώνως· (Ἐνταῦθα ὁ Ἱερεὺς δὲν εὐλογεῖ).

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεβείαις τῆς παναχράντου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου, καὶ

βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, πανευφήμων καὶ πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἀποστόλων· τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, μεγάλων ἱεραρχῶν, καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος, καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως, τῶν θαυματουργῶν· τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρων Τήρωνος καὶ Στρατηλάτου καὶ Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων· (τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἄνω) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ καλλινίκου μάρτυρος Θεοκλήτου, οὗ καὶ τὴν ἱερὰν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων, ἱκετεύομέν σε, μόνε, πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

*Οἱ Χοροί, ἐξ ὑπαμοιβῆς· Κύριε, ἐλέησον·
δωδεκάκις (τετράκις, ἀνὰ τρίς).*

Ὁ Ἱερεύς·

Ελέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

*Εἶτα οἱ κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν
εἰς στ'. καὶ τοῦ Ἀγίου οἱ δύο εἰς η'.*

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Υἄγραν διοδεύσας ὥσεϊ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μο-
χθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ λυτρωτῇ
καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σέ καταφεύγω,
σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθέने,
τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με τaráττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας,
ἐμπιμπλῶσαι μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κορη τῇ γα-
λήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου πανάμωμε.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθέने, λυ-
τρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοι γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνα-
τείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ
προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη θεομῆτορ, ὡς
ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

«Θεοκλήτῳ ἔπαινος τῷ τρισολβίῳ. Γερασίου».

Ἦχος α'. ᾠδὴ α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Θείας ἐπιγνώσεως αὐγαῖς, καταυγασθεῖς ἐμφανῶς τὴν
διάνοιαν, μαρτυρίου ἥστραψας, φωτοδοσίας αὐτοῦ
Θεόκλητε, δι' ὧν λάμπρυνόν με, ὅπως ἀξίως ὑμνήσω σε.

Εἤλαμψεν ἐν σοὶ θεουργικῶς, δικαιοσύνης ὁ ἄδυτος ἥλιος, οὗ τὴν φωτοφάνειαν, τῇ καθαρᾷ σου καρδίᾳ δεξάμενος, ζόφον ἀθείας, ὀλοσχερῶς ἀπετίναξας.

Οἴλισθον τεκταίνων δι' ἰοῦ, τοῖς τὴν γλυκύδωρον χάριν προχέουσιν, ἐξ ὀλίσθου ὥρθωσαι, θανατηφόρου θεόφρων Θεόκλητε, καὶ τῆς ἀληθείας, τὸν γλυκασμὸν ἐθησαύρισας.

Κλίμαξ σοὶ ἐδείχθη πρὸς Θεόν, τῶν ὀκταρίθμων Μαρτύρων ἡ ἄθλησις· δι' αὐτῶν γὰρ ἄφεςιν, καὶ οὐρανίου υἰότητος μέθεξιν, πρὸς Χριστοῦ ἐδέξω, ἀλλοιωθεὶς εὐπρεπέστατα.

Θεοτοκίον.

Λύτρωσιν Παρθένε παγγενῇ, ὁ ὑπὲρ φύσιν τεχθεὶς ἐκ λαγόνων σου, ἡμῖν ἐδωρήσατο, ἀνακαινίσας ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος· ὅθεν ὡς αἰτίαν τῶν ἀγαθῶν σέ γεραίρομεν.

Κανὼν δεύτερος τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

«Ὁ κλητὸς Θεόκλητος μακαριζέσθω. Γερασίου».

Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Οπίστεως πλούτῳ δικαιωθείς, καὶ κλήσεως αἴγλη, θεωνύμου καταλαμφθεὶς, Θεόκλητε Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος, τοῦ παρὰ σοὶ φωτισμοῦ καμὲ πλήρωσον.

Κενὴν τὴν ἐνέργειαν κατιδὼν, τῆς σῆς ἐπιστήμης, ἐνεργείας ζωοποιοῦ, ἐπλήσθης κενώσας τὴν ἀπάτην, τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ προσαγόμενος.

Λαμπρύνας τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς, τῇ τοῦ Σταυρωθέντος, ἐν τοῖς Μάρτυσιν ἀστραπῇ, ἡτένισας ἔρωτι ἐνθέῳ, πρὸς τὸν καλέσαντα Λόγον σέ πάνσοφε.

Ηλλοίωσας τύραννον δυσσεβῆ, τῇ σῇ πρὸς τὸ κρεῖττον, παραδόξῳ μεταβολῇ, καὶ εὐφρανas τάξεις οὐρανίους, τῇ εὐκλεεῖ σου ἀθλήσει Θεόκλητε.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, τὸ πεπυκασμένον, ταῖς τοῦ Πνεύματος δωρεαῖς, σκέπασον ἡμᾶς Θεογεννήτορ, τῷ πυκασμῷ τῆς ἀρρήτου προνοίας σου.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῆς Θεοτόκου.

Ἦδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ μέ στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σέ Θεογεννήτορ Παρθένε, σὺ μέ κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ικετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἷτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσηροῖς πάθεσιν, ἐξεταζόμενῳ Παρθένε, σὺ μοι βοήθησον· τῶν ἱαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σέ γινώσκω, θησαυρὸν πανάμωμε τὸν ἀδαπάνητον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Η΄ ἄφθονος μάκαρ δωρεά, ὡς νᾶμα ζωοδώρητον, ἀθλητικῆς ἐκ κρήνης πηγάζουσα, ἀνακαθάρασά σε ἡγίασε, καὶ ῥάδαμνον εὖοσμον, τῷ Χριστῷ σέ ἔδειξε, γεωργοῦντα Μαρτύρων τὰς χάριτας.

Τὴν χλαῖναν Χριστοῦ τὴν θεαυγῇ, δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, λελογισμένως ἀμφιασάμενος, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς τὸ κάλυμμα, ἐκβοῶν ἀπέρριψας· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Ω΄ εἶδες ἐννοία καθαρᾷ, τὴν ἐν τοῖς θείοις Μάρτυσιν, ἀνθηφοροῦσαν τοῦ Λόγου ἔλλαμψιν, φωτὸς ἐπλήσθης καὶ θάρσος ἔλαβες, ἐκβοῶν Θεόκλητε· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Θεοτοκίον.

Ετέχθη ἐκ μήτρας σου Ἀγνή, ὡς ἄνθρωπος παντέλειος, ὁ ἐν μορφῇ Θεότητος ἄληπτος, μεμορφωμένος δίχα συγχύσεως, καὶ τὴν ἀμορφίαν μου, μεταπλάττων Ἀχραντε, πρὸς τὸ πρῶτιστον κάλλος δι' ἔλεος.

Ἄλλος τοῦ Μάρτυρος.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ Στερέωμα.

Ο ἄλῃ σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς εὐσεβείας τὸ μόνιμον, μετατεθείς, μαγικῆς ἀπάτης, ἀπεβάλου τὸ ἄστατον.

Εὐναθλος γενόμενος, τῇ Φωτεινῇ τῇ θεόφρονι, φωτοποι-
οῦ, ἐκ φωτὸς αὐλου, χορηγίας ἐτρύφησας.

Θαύμασι τῆς πίστεως, καταπλαγεῖς τὴν διάνοιαν, τῆς
ἐν Χριστῷ, θείας κοινωνίας, παραδόξως μετέσχηκας.

Θεοτοκίον.

Εἴλαψεν ἐκ σπλάγχνων σου, τῷ καθ' ἡμᾶς ὁμοιώματι, τὸ
τοῦ Πατρὸς ἀπαύγασμα, Κόρη, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἦχος δ'. Κάθισμα. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ζωγρηθεὶς πρὸς τὴν οὐράνιον γινῶσιν, δι' ἐνεργείας τῶν
τῆς χάριτος ἔργων, δι' ὧν Μαρτύρων δῆμοι ἡνδραγάθη-
σαν, ὥφθης ἀκατάπληκτος, τοῦ Σωτῆρος ὀπλίτης, πλήξας
τὴν δυσσέβειαν, τῇ στερρᾷ σου ἀθλήσει. Καὶ Νῦν δυσώπει
πάντοτε Χριστόν, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀθλοφόρε Θεόκλητε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ἁϊδίως τῷ Πατρὶ συνεδρεύων, ὡς ὁμοούσιος καὶ σύν-
θρονος Λόγος, καὶ τῷ συμφύτῳ Πνεύματι ὁμότιμος,
θρόνον σὲ εἰργάσατο, ἐπὶ γῆς φωτοφόρον, σάρκα ἐξ αἱμά-
των σου, προσλαβόμενος ἔννοον, Παρθενομῆτορ Ἀχραντε
Ἀγνή, ὃν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ εἰρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ Μυστήριον· κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων θεονύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Α΄πολαύοντες πάντα γνε, τῶν σῶν δωρημάτων, εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σέ πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Ὡδὴ δ΄. Ὅρος σέ τῇ χάριτι.

Πέπωκας γηθοσύνης, τὸ νέκταρ τὸ ἄχραντον, τὸ θεοβρύτως προῖόν, ἐξ οὐρανίων θησαυρῶν· καὶ νῦν τὸ ἀείζων, μετὰ Χριστοῦ πόμα πίνεις Θεόκλητε, ὡς τῆς αὐτοῦ βασιλείας συμμέτοχος.

Α΄πασαν τὴν αἴσθησιν, ἐμφρόνως παρέδραμες, τεθεαμένος νουνεχῶς, ὡς ὑπὲρ αἴσθησιν σοφέ, ἀθλοῦντας τοὺς Μάρτυρας, καὶ ὠκειώθης Χριστῷ διὰ πίστεως, ἔξω σαρκός τε καὶ κόσμου γενόμενος.

Ιᾶσιν αἰώνιον, ὡς θεῖον ἀντίδοτον, ἀντὶ φαρμάκων τῶν πικρῶν, ἐκ γλυκυκάρπου ἀληθῶς, πλουσίως δρεψάμενος, ἀθλητικῆς εὐκαρπίας Θεόκλητε, τὸν τοῦ Βελίαρ ἰόν ἀποβέβληκας.

Θεοτοκίον.

Νόμοι σε κηρύγματα, καὶ τύποι καὶ σύμβολα, προανεκήρυττον σαφῶς, Μητέρα ἔσεσθαι Θεοῦ· σὺ γὰρ ἀπεκύησας, τὸν συνανάρχως Πατρὶ συννοούμενον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἄλλος τοῦ μάρτυρος.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οὐρανίου δυνάμεως, μυσταγωγηθεὶς τὴν θείαν εὐπρέπειαν, τῶν εἰδώλων τὴν εὐτέλειαν καὶ τὸ ἀσθενὲς σπουδαίως κατέλιπες.

Κλῆμα ὥφθη σοι εὐκαρπον, τῆς ζωαρχικῆς ἀμπέλου Θεόκλητε, Φωτεινὴ ἡ παμμακάριστος, ἐξ ἧς τῆς ζωῆς βότρυν ἐτρύγησας.

Λυτρωθεὶς θείῳ αἵματι, τῆς προγονικῆς κατάρας Θεόκλητε, τὸ σὸν αἷμα χαίρων κέχυκας, ὑπὲρ τοῦ τυθέντος ὥσπερ πρόβατον.

Ηκολούθησας ἔνδοξε, ἵχνεσιν ἐνθέοις τοῦ σὲ φωτίσαντος, καὶ τὴν κλῆσιν ἀληθεύουσαν, ἔδειξας θεόφρων δι' ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Τὴν γαστέρα σου Ἀχραντε, περιηνηθισμένην ἀγνείας κάλλεσιν, εὐρηκῶς ὁ Ὑπερούσιος, ἐξ αὐτῆς τῷ κόσμῳ ὥφθη ἄνθρωπος.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ εἴ. Ὁ εἰρμός.

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Εμπλησον Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης ἣ γεννήσασα τὸν αἵτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε ἄγνή, ἣ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσιν.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν παισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἣ φῶς τεκοῦσα τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ιᾶσαι Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

ᾠδὴ εἴ. Τοῦ μάρτυρος. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ολοκάρπωμα εὐῶδες καὶ θυσία εὐπρόσδεκτος, δι' ἀθλήσεως ἐτύθης τῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, καὶ σέ ὡς ἀμνὸν πανευκλεῆ, σὺν τοῖς αὐτοῦ προβάτοις, θεουργικῶς ἀριθμήσαντι.

Σωτηρίας αἰωνίου εὐφροσύνως ἐτρύγησας, ἀπαρχὰς τὰς ψυχοτρόφους ξενοτρόπως Θεόκλητε, ἐκ τῶν ἐνεγκόντων εὐσεβῶς, τὰ στίγματα τοῦ Λόγου, ὡς μετουσίαν ἀκήρατον.

Τῷ πυρὶ τῆς εὐσεβείας πυρσωθείς τὴν διάνοιαν, κατενέ-
πρησας ὡς ὕλην τὴν ἀπάτην τῷ τρόπῳ σου, καὶ τὰς μα-
γικὰς βίβλους σοφέ, τῷ ζήλῳ ἀναλώσας, βίβλῳ ζωῆς στυ-
τόν ἔγραψας.

Θεοτοκίον.

Ωῤραιώθης Θεοτόκε τοῖς ἀχράντοις σου κάλλεσι, τὸν
ώραῖον παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς βροτῶν τέξασα· ὅθεν
καθωράϊσον κάμοῦ, ἐπισκοπὴ σου θεία, τὴν ψυχικὴν
ἀμαυρότητα.

Ἄλλος τοῦ μάρτυρος. Δεύτερος.

Ὡδή ε΄. Ἵνα τί μέ ἀπόσω;

Ολικῶς προσανέχων, ἐν τῇ ἀπρακτούσῃ ἰσχυὶ Θεόκλη-
τε, τῆς σῆς ἐπιστήμης, τὴν καλὴν ἡλλοιώθης ἀλλοιώ-
σιν, καὶ τῆς κεκρυμμένης, καὶ ἐκφανθείσης σοι σοφίας,
ἀληθῶς σκεῦος εὐχρηστον πέφηνας.

Συναθλήσας προθύμως, σὺν τοῖς ὀκταρίθμοις τοῦ Λόγου
θεράπουσι, πρὸ αὐτῶν τῆς νίκης, τὸ λαμπρὸν ἐκομίσω
διάδημα, οἷς καὶ ὑπαντήσας, πρὸς θείαν δόξαν ἀνιούσι,
σὺν αὐτοῖς ἐπαγάλλη ἐν Πνεύματι.

Μετ' ἐκπλήξεως βλέπων, τὴν ἀκαταμάχητον καὶ ἀκατά-
πληκτον, τοῦ Σωτῆρος πίστιν, διὰ πόνων ἰσχὺν πρυτα-
νεύουσιν, ἔσπευσας τῶν ταύτης, κατατρυφῆσαι χαρισμά-
των, φωτισθεὶς τῆς καρδίας τὰ ὄμματα.

Θεοτοκίον.

Α᾿θανάτων ναμάτων, καὶ πλουσιოდῶρων χαρίτων σε πέ-
λαγος, ἐγνωκὼς Παρθένε, ἐξαιτοῦμαι ῥανίδα ὁμ-

βρῆσαί μοι, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, τὰς φλογοτρόφους ἐπιθέσεις, τῶν παθῶν μου σβεννῦσαν Πανάμωμε.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ στ'. Ὁ εἰρμός.

Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μέ ἀνάγαγε.

Θανάτου, καὶ τῆς φθορᾶς ὃς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδεκῶς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένε, δυσώπησον, τὸν Κύριον σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε, τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ δέομαι διὰ παντός· ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὡς τεῖχος, καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῇ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα. ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Εν κλίνῃ νῦν, ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κύησασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Ὡδὴ στ'. Τοῦ Μάρτυρος. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Τὸν σάλον ἐκφυγῶν τῆς ἀθεότητος, μαρτυρικῶς διέπλευσας, τὴν θάλασσαν τοῦ βίου εὐπετῶς, καὶ πρὸς τοὺς λι-

μένας μάκαρ ὥρμησας, τῆς ὑπὲρ νοῦν, εἰρήνης καὶ κατα-
παύσεως.

Ρήμάτων Φωτεινῆς τῆς Χριστομάρτυρος, κατανοῶν
τὴν δύναμιν, τὸν λόγον τῆς ἐν πνεύματι ζωῆς, καὶ τῆς
ἐν Χριστῷ ἀποκαλύψεως, εἰς ἑκατόν, καλλιεργήσας ἐξή-
νεγκας.

Ιέρευσας ψυχὴν τε καὶ τὸ σῶμα σου, ἀθλήσεωστοῖς
ἄνθραξι, τῷ τὴν σὴν τελείαν προσφοράν, οἱάπερ θυμία-
μα ἡδύπνευστον, καὶ λογικὴν, ὁσμὴν δεχθέντι Θεόκλητε.

Θεοτοκίον.

Λυτῆρα τῆς ἀπάτης ἀποτέξασα, Χριστὸν τὸν ὑπερά-
γαθον, τῶν ἀμαρτιῶν μου τὰς σειράς, λῦσον Θεοτό-
κε τῇ πρεσβείᾳ σου, καὶ τῇ στοργῇ, τῇ τοῦ Υἱοῦ σου με
σύνδησον.

Ἄλλος τοῦ μάρτυρος.

Ὡδὴ στ'. Ἰλάσθητι μοι Σωτήρ.

Κρίνον καθάπερ τερπνόν, τῷ γεωργῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐξ
ἀκανθῶν προσαχθεῖς, παμμάκαρ Θεόκλητε, Μαρτύρων
τὰ τάγματα, τῇ σῇ εὐωδίᾳ, θυμηδίας θείας ἔμπλησας.

Αἱμάτων σου οἱ κρουνοί, πολυθειῆς τὰ ρεύματα, ἐξήρα-
ναν ἀληθῶς, Θεόκλητε ἔνδοξε, τοὺς πιστοὺς δὲ ἥρδευ-
σαν, πρὸς καρποφορίαν, δωρεῶν τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν.

Ρώμη σε θεῖον βλαστόν, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία δέ, διά-
δημα εὐκλεές, Θεόκλητε ἔχουσιν, ἡ δὲ ὑπερκόσμιος,
Σιών σε πολίτην, ὡς υἱὸν φωτὸς ἐκτήσατο.

Θεοτοκίον.

Ιώμενος τὴν φθοράν, τὴν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως, τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ἐκ σοῦ σεσωμάτωται, ὁ δι' ἀγαθότητα, πλάσας με Παρθένε, καὶ φθαρέντα ἀναπλάσας με.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως κλητὸς ἐκ πίστεως πρὸς θείαν δόξαν, Ἀθλητῶν ὁμότροπος, ὥφθης Θεόκλητε κλεινέ, ἀναβοῶν ἐν τῷ σκάμματι· Σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστέ τὸ στερέωμα.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς ἀγνωσίας τὴν νύκτα ἐκφυγών, πρὸς θεογνωσίας ὥρθρισας τὸ φῶς, ἐν ᾧ τοῦ Τρισηλίου φωτός, τὰς ἐνεργείας ἐθεάσω ἐμφανῶς, ὡς αὐτόπτης Θεόκλητε τροπαίων ἀθλητικῶν· σὺ γὰρ δηλητηρίοις πόσεσι, τοὺς τὸν ἀληθῆ γλυκασμὸν στάζοντας, βλάβῃαι κατατολμῶν, τὴν προστριβεῖσάν σοι βλάβην, τοῦ ἐξ ἁμαρτίας ἰοῦ, ἀπεβάλλου ξενοπρεπῶς· εἶδες γὰρ ὄμμασι νοεροῖς, θριαμβεύουσιν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, φάσκοντος ἀψευδῶς, τοῖς ἐπομένοις αὐτῷ εἰλικρινῶς· Κἂν θανάσιμον τι πίητε, οὐ μὴ ὑμᾶς βλάβῃ. Αὐτῷ οὖν ἐν καινότητι πνεύματος, σὺν Ἀθλοφόροις ἐβόας γηθόμενος· Σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστέ τὸ στερέωμα.

Συναξάριον.

Τῇ κστ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου καὶ καλλινίκου Μάρτυρος Θεοκλήτου.

Στίχ. Κληθεὶς ὁ Θεόκλητος πρὸς θείαν γνῶσιν,
Τὸν καλέσαντα ὡς Ἀθλητῆς δοξάζει.
Εἰκάδι Θεοκλήτου ἡδ' ἕκτη τάμον αὐχένα ἐσθλόν.

Θεόκλητος. Ὁ φαρμακός. Μάρτυς, ἄγνωστος εἰς τοὺς ἐντύπους Συναξαριστὰς καὶ τὰ Μηνιαῖα, ἀπαντᾷ ἐν τῷ κώδικι Paris. gr. 1578, εἰς τὴν 26ην Φεβρουαρίου, ἀνεὺ ὑπομνήματος, διὸ καὶ ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐξηγήσωμεν τὸ εἰς αὐτὸν ἀποδιδόμενον προσωνύμιον: «φαρμακός». Τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἐδέξατο δι' ἀποτομῆς τῆς κεφαλῆς, συμφώνως πρὸς τὸ δίστιχόν του. Ὁ Εὐστρατιάδης (Ἀγιολόγιον, σ. 189), ὑπέθεσεν, ὅτι δυνατὸν ὁ Θεόκλητος οὗτος νὰ ταυτίζεται πρὸς τὸν μάγον Θεόκλητον, ὅστις ἔδωκεν «εἰς τὴν Ἀγίαν Φωτεινὴν τὸ δηλητήριον καὶ ὅστις πιστεύσας εἰς Χριστόν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν».

(Θ.Η.Ε. 6ος τόμος)

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.**

Στίχοι. Ὡς τις παρέλθη, τις δὲ καὶ παραδράμη
Τὸν Πορφύριον, κἂν παρῆλθεν ἐκ βίου;
Πορφυρίοιο νέκυν κρύψε χθὼν εἰκάδι ἕκτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἥ ὠμίλησεν ὁ Χριστὸς ἐν τῷ φρέατι, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχοι. Ρίπτουσι τὴν σὴν Σαμαρεῖτιν εἰς φρέαρ,
Τὴν εἰς φρέαρ σοι συλλαλήσαν, Λόγε.

Διὸ καὶ ἐκμανεῖς, μετὰ τὸ ἀποτεμεῖν τοὺς μαστοὺς αὐτῆς, ἐκδυθῆναι δὲ καὶ τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς αὐτῆς, ἑτέραν ἐπινοεῖ κατ' αὐτῆς τιμωρίαν, πάνδεινον καὶ ὀλεθρίαν. Δύο γὰρ δένδρα, ἔνδον τοῦ παραδείσου αὐτοῦ, βία

κελεύσας λυθῆναι, καὶ τούτοις τὴν μακαρίαν προσδῆσαι, καὶ τούτων ἀθρόως ἀπολυθέντων, διαμερισθῆναι τὴν Ἀγίαν, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παραθῆναι. Τότε πάντας τῷ ξίφει τελειώσας ὁ δύστηνος, τὴν μακαρίαν Φωτεινὴν, ἀπὸ τοῦ φρέατος ἐκβαλὼν, τῇ φρουρᾷ ἐναπέθετο. Αὕτη δέ, ὡς μόνη ἀπολειφθεῖσα, καὶ μὴ στεφανωθείσα σὺν τοῖς λοιποῖς, ἐδέετο τοῦ Θεοῦ. Ὃς καὶ ἐμφανισθεὶς αὐτῇ καὶ τρίτον σφραγίσας, ὑγιῇ ἀπειργάσατο. Καὶ μεθ' ἡμέρας πολλὰς, ὑμνοῦσα καὶ εὐλογοῦσα τὸν Θεόν, εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἀφίκησι τὴν τιμίαν αὐτῆς ψυχὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀγία Φωτῶ, ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι. Φερνὴν ταλάντων μυρίων ἀνταξίαν,
Φωτῶ φέρει σοι τὴν κάραν φώτων, Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀγία Φωτίς, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, εἰς δύο προσδεθεῖσα δένδρα, καὶ διαμερισθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχοι. Δώσεις ἔπαθλον δεινδροάθλῳ Φωτίδι,
Δεινδρῶνα τερπνὸν τῆς Ἑδέμ Θεοῦ Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀγία Παρασκευή, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι. Ἡ Παρασκευὴ πρὸς ξίφος τὸν αὐχένα,
Ἐτοιμον εἶχε καὶ παρεσκευασμένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀγία Κυριακὴ, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι. Ἐκ Κυριακῆς οὐδὲ τοῦ ξίφους φόβος,
Τοῦ Κυρίου τὸν θεῖον ἐκβάλλει φόβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἰωσῆς, ὁ υἱὸς τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι. Τομεὺς τραχήλων ἐξεγύμνου τὸ ξίφος·
Ἰωσῆ δὲ τράχηλος οὐ φρίπτει ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Φωτεινός, ὁ ἕτερος υἱὸς αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι. Τὶς οὗτος ἀτμός ἐκ ζεόντων αἱμάτων;
Φωτεινὸς ἄρτι Μάρτυς ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἅγιος Σεβαστιανὸς ὁ Δουξ ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι. Σεβαστιανῶ τοῦτον εἶπω τὸν λόγον·
Σεβάζομαί σε, τὴν κάραν τετμημένον.

Ο Ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ Κάλφας, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας ἐν ἔτει ραφοε' (1575), ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι. Πληγὰς ἀριθμεῖν μή, Ἰωάννη, θέλε,
Σκηναὺς δὲ μᾶλλον, ἃς ἔχει ἔνδον πόλος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἦν προστάτιν ἀνέδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας, Μῆτερ ἀγνή δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σέ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ὡδὴ ζ'. Σέ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον.

Τοῦ μάρτυρος.

Στόμα Θεοῦ, Φωτεινὴ ἢ πάνσεμνος, γεγεννημένη ἀληθῶς, ὥφθη σοι σοφὸς μυσταγωγός, τῆς ἐκκαλυφθείσης σοι, χάριτος ἐν Πνεύματι, ἀναβοῶντι Θεόκλητε· ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οὐρανῳθεὶς, τὴν ψυχὴν Θεόκλητε, τῇ κοινωνίᾳ τοῦ Χριστοῦ, τὴν τῶν ἐπιγείων μετοχὴν, οἷα διαπίπτουσιν, γνώμη μεγαλόφρονι, ὑπεριδὼν ἀνεκραύγαζες· ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Λύτρον φθορᾶς, τὸ αἶμα σοι γέγονε, τῶν ὀκταρίθμων Ἀθλητῶν δι' αὐτῶν γὰρ κάθαρσιν εὐρών, τὴν ἐξ ἀθεότητος, ἐθεώθης ἄριστα, ἀνακραυγάζων, Θεόκλητε· ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Βίβλω ζωῆς, πολιτογραφούμενος, ὡς τῆς Τριάδος ἐραστής, ἔρωτι καὶ ζήλῳ ἱερῷ, τῷ πυρὶ παρέδωκας, τὰς δέλτους Θεόκλητε, τῆς μαγικῆς ἐπιγνώσεως, τὴν ὑπερκόσμιον γνῶσιν, σαυτῷ περιποιούμενος.

Θεοτοκίον.

Ιέρουργεῖ, τὴν ἡμῶν ἀνάπλασιν, ὁ Ὑπερούσιος Θεός, ἐκ σοῦ καθ' ἡμᾶς ὁμοιωθεὶς, Ἀχραντε Πανάμωμε, καὶ παθὼν ὡς ἄνθρωπος, ἀθανασίαν δεδώρηται, τοῖς καταγγέλουσι τοῦτον, ὡς μόνον ὑπερένδοξον.

Ὡδὴ ζ'. Ἄλλος τοῦ μάρτυρος. Παῖδες Ἑβραίων.

Ζῶντι Θεῷ θερμῶς πιστεύσας, ἀπετίναξας τὴν νέκρωσιν τῆς πλάνης, καὶ πρὸς θείαν ζωὴν, ἀνέδραμες βραβεύων, ζωοποιὸν ἐνέργειαν, τοῖς δολίως νεκρωθεῖσι.

Εἴλιπες πᾶσαν εὐδοξίαν, ὡς ἑώρακας τὴν δόξαν τοῦ Σωτῆρος, χορηγοῦσαν ἰσχύν, τοῖς ψάλλουσι προθύμως· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σκεῦος αὐλοῦ ἐπιπνοίας, καὶ ἀνάθημα ναοῦ ὑπερκοσμίου, ἐκ φθορᾶς πρὸς ζωὴν, μετατεθεὶς ἐδείχθης, ἀναβοῶν Θεόκλητε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θάμβους ἐπλήσθης ἐννοήσας, τὴν ἀήττητον τοῦ Λόγου δυναστείαν, καὶ τὴν ἥτταν τὴν σὴν, ὡς νίκην ὑπεδέξω, κατὰ τοῦ πολεμήτορος, προμηθείᾳ ἀπορρήτῳ.

Θεοτοκίον.

Ωριμον βότρυν ἀνηρότως, ἐκβλαστήσασα τὸν τρέφοντα
τὰ πάντα, τῶν παθῶν μου Ἀγνή, ἀνάστειλον τὴν μέ-
την, καὶ σῶσον με κραυγάζοντα· χαῖρε Κεχαριτωμένη.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ η΄. Ὁ εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν
Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Τοὺς βοηθείας, τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδης
Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας σε, Κόρη εἰς
αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων, τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσι
σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι, τὸν ἄφραστον σου τόκον.

Τὰς ἀσθενείας μου, τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς
ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω, τὴν κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν, σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν
τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ μάρτυρος.

ᾠδὴ η΄. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Ω τῆς πρὸς τὸ κρεῖττον σου τροπῆς, καὶ τῆς ἐπεσκεμ-
μένης, μεταβολῆς θεόφρων! δι' ἧς σύμμορφος Χρι-

στῷ, κραυγάζων γεγένησαι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνώσεως τῷ ξύλῳ προσελθὼν, θανάτου ἐλυτρώθης· ζωῆς γὰρ τῆς ἀνωλέθρου, ἀπεδρέψω τὸν καρπὸν, κραυγάζων Θεόκλητε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ράβδον τῆς ἐνθέου ἀρωγῆς, κατέχων ταῖς χερσί σου, ἐβάδισας ἀκωλύτως, μαρτυρίου τὴν ὁδόν, καὶ ψάλλων ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αᾠκραντος ὁ τόκος σου Ἀγνή· Θεὸς γὰρ ὁ ἐπὶ πάντων, παράδοξα μεγαλεῖα, κατειργᾶτο ἐν σοί, σώζων τοὺς βοῶντας σοι· Εὐλογοῦμεν Εὐλογημένη Παρθέने, τὴν ἄρρητον δόξαν σου, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄτερος τοῦ μάρτυρος.

Ὠδὴ η΄. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Γεωργηθεὶς τῶν Μαρτύρων ταῖς ἀριστείαις, ἀθλητικὸν ἀνεδείχθης, πανευπρεπὲς καλλιέργημα, εὐλογεῖτε κραυγάζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ενδεδυμένος πορφύραν ἀθανασίας, ἐν τῇ τιμῇ ἀνεκλίθης, τοῦ οὐρανίου Παντάνακτος, βασιλέως γηΐνου, λιπὼν τὴν εὐπάθειαν.

Ρώμαλεότητι πίστεως διαλάμπων, τὸν διὰ ξίφους ὑπέστης, θεομακάριστε θάνατον, πρὸς ἀθανάτους νυμφῶνας, λαμπρῶς σὲ πορθμεύοντα.

Θεοτοκίον.

Α΄ καταφλέκτως ἐδέξω ἐν τῇ νηδύϊ, τὸν καταφλέξαντα Κόρη, τὴν ἁμαρτίαν Θεότητι, οὗ τῆς θείας ἀγάπης, τὸ πῦρ κάμοι ἄναψον.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ θ΄. Ὁ εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ροήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσης, ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε Χριστὸν κυήσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγὴ τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλοντας.

Τοῦ μάρτυρος.

Ὡδὴ θ΄. Τύπον τῆς ἀγνείας λοχείας σου.

Σθένει θεϊκῶ ῥωννύμενος, τὸν διὰ ξίφους θάνατον οὐκ ἐπτόησαι, δι' οὗ πρὸς ζωὴν, ὡς ἀληθῶς τὴν ἀθάνατον,

ὡς γενναῖος ὀπλίτης ἀνέδραμες, ἀθανασίας στέφος, θαερ-
χικῶς ἀποληψόμενος.

Ιᾶδες χωρισθεῖς τοῦ σώματος, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ ἐκδιη-
γήσασθαι, πρὸς ἃ ἐν σπουδῇ, ἐπειγόμενος ἔσπευσας, διὰ
πάθους πηγὴν εἰσποιήσασθαι, τῆς θείας ἀπαθείας, Μάρ-
τυς Θεόκλητε πανεύφημε.

Μάγων παριδὼν τὸ φρύαγμα, καὶ τὰς ἐρεσχελίας καὶ τὰ
βουλεύματα, τῶν Ἀθλητῶν, τὰς ἀριστείας ἐζήλωσας,
τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ἀράμενος· διὸ τῆς τούτου θέας,
καὶ ἐποψίας κατηξίωσαι.

Οῖρμον γαληνὸν κατέλαβες, διαδραμὼν ἀβρόχως βίου
τὰ κύματα, καὶ τῷ βυθῷ, τῷ τῶν αἱμάτων σου ἔπνιξας,
πανστρατεῖ Φαραὼ τὸν ἀλάστορα, οὗ νῦν καμὲ τῆς ρύμης,
τὸν σέ ὑμνοῦντα ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Υᾶψους τῆς οἰκείας φύσεως, μὴ ἀποστὰς Θεοτόκε ὁ μό-
νος Ὑψιστος, ἐν τῇ γαστρί, τῇ καθαρᾷ σου ἐσκήνωσε,
καὶ ὀφρὺν δυναστῶν ἐταπείνωσε, καὶ ταπεινῶν τὴν φύσιν,
πρὸς τὸ ἀρχαῖον κάλλος ὕψωσε.

Ἄλλος τοῦ μάρτυρος.

Ὡδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Σύνεσιν ἔχων ἀληθῇ, ἀσυνέτων τὴν καθέδραν ἐμίσησας,
καὶ πίστει ἔγνωκας, τοῦ οὐρανίου Πατρὸς τὸ θέλημα·
τῆς εὐδοκίας γὰρ αὐτοῦ, τὸ τέλος μεμύησαι, καὶ τὴν τελεί-
ωσιν, δι' ἀθλήσεως τὴν θείαν ἐπλούτησας.

Ιέρουργήθης μυστικῶς, ὡς ἄμνός σφαγιασθεὶς ἐθελοῦ-
σιος, τῷ ἐπὶ ξύλου Σταυροῦ, σφαγιασθέντι εἰς κόσμου
λύτρωσιν· ὅθεν τῆς δόξης τῆς αὐτοῦ, ἐν σοὶ τὸ ὁμοίωμα, καὶ
τὴν εὐπρέπειαν, ἐζωγράφησας αὐλὼς Θεόκλητε.

Μαρτυρικοῦ συνασπισμοῦ, ὀκταρίθμου συνελεύσεως θή-
ραμα, Μάρτυς γενόμενος, ἐκ τοῦ πληρώματος τούτων
ἔλαβες, δι' οὗ ἀθλήσας εὐσθενῶς, τὸν δρόμον πεπλήρωκας,
καὶ πλήρης χάριτος, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀθλοθέτην ἐχώρησας.

Ολολαμπῆς ταῖς ἀστραπαῖς, τῆς τριτῆς καὶ ἐνιαίας Θε-
ότητος, ἀποδεικνύμενος, ὡς Ἀθλοφόρος Χριστοῦ περιδο-
ξος, καταύγασόν μου τὴν ψυχὴν ἀφέσεως χάριτι, καὶ τὴν πα-
ροῦσάν μου, ὑμνωδίαν εὐμενῶς Μάρτυς πρόσδεξαι.

Θεοτοκίον.

Υπερφερὴς ὡς ἀληθῶς, ἡ τῆς σῆς μεγαλειότητος ἔλλαμ-
ψις, Θεοχαρίτῳτε, πᾶσαν διάνοιαν καταπλήττουσα·
ἀλλὰ καὶ ἐμὲ τοῦ σοῦ φωτός, θεάμονα ἔργασαι, καὶ νοητὸν
θεωρόν, τῶν παθῶν μου τὴν ὁμίχλην σκεδάζουσα.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Υἱὸς θεοειδέστατος, καὶ κληρονόμος ἄξιος, τῆς οὐρανῶν
βασιλείας, ὁ πρὶν ὀργῆς τέκνον πέλων, δι' ἐπιπνοίας
κρείττονος, Θεόκλητε γενόμενος, τῆς υἱικῆς φαιδρότητος,
σὺν Ἀθληταῖς ἡξιώθης, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων.

Θεοτοκίον.

Υἱὸν τὸν ὁμοούσιον, Θεοῦ κυοφορήσασα, τῇ Πατρικῇ
εὐδοκίᾳ, καὶ Πνεύματος συνεργίᾳ, υἱὸν φωτὸς ἀνάδει-
ξον, καὶ ἐμὲ Φωτογεννήτρια, τὸν ἐπὶ σοὶ προστρέχοντα, καὶ
ἐκζητοῦντα Παρθένε, τὴν ἰσχυράν σου πρεσβείαν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

*Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
Στιχηρὰ Προσόμοια.*

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Στίχος: Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ·
αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ.

Αἱ γλῆ ἐυσεβείας λαμπρυνθεῖς, ἔλιπες τοῦ σκότους τὰ
ἔργα, Μάρτυς Θεόκλητε, καὶ κατηκολούθησας, τοῖς
ἀμαρύγμασι, τοῦ ἐν σοὶ διαυγάσαντος, τῆς θεογνωσίας,
ὥσπερ ἀποκάλυψιν, θείαν τὴν ἔλλαμψιν· ὅθεν τὴν θεό-
πνευστον χάριν, αἵματι φαιδρύνας οἰκείῳ, μαρτυρίου στέ-
φανον ἀπείληφας.

Στίχος: Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ·
αἰνεῖτε Αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ.

Ωφθης τῶν Μαρτύρων κοινωνός, καὶ περιφανῆς θιασώ-
της, καὶ εἰκὼν ἔνθεος· εἰς ὁσμὴν γὰρ ἔδραμες, τῆς
ἐνοικούσης αὐτοῖς, οὐρανίου δυνάμεως, πλάνης τὸ δυσῶδες
καὶ μάγων τὸ ἄθεον, ἀπαρνησάμενος· σὺ γὰρ δι' ἀπότων
φαρμάκων, τῆς ζωοποιοῦ μετουσίας, μάκαρ ἐμνηστεύσω
τὴν γλυκύτητα.

Στίχος: Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Εἶφει τὸν αὐχένα ἐκτμηθεῖς, τοῦ ἀνθρωποκτόνου Βελίαρ,
τὴν κάραν ἔτεμες, καὶ πρὸς τὴν ἀθάνατον, ζωὴν ἀνέ-
δραμες, θανατώσας Θεόκλητε, τῇ σῇ ἀλλοιώσει καὶ τῇ
εὐτολμίᾳ σου, κριτὴν τὸν ἄδικον· ὅθεν τοῦ δικαίου Δεσπό-
του, τὴν δικαιοσύνην δοξάζεις, ὡς δι' ἀγαθότητα σοι νεύ-
σαντος.

Στίχος: Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Δόξης τῆς ἀρρήτου ἐμφανῶς, τὴν μεγαλοπρέπειαν
Μάρτυς, καὶ τὴν τερπνότητα, πρόσωπον πρὸς πρόσω-
πον, ὁρῶν Θεόκλητε, καὶ μεθέξει θεούμενος, καὶ τὰς ἀντι-
δόσεις, χαίρων κομιζόμενος, τῆς σῆς ἀθλήσεως, ῥῦσαι
συμφορῶν καὶ κινδύνων, καὶ πολυειδῶν συμπτωμάτων,
τοὺς πανηγυρίζοντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα. *Ἦχος πλ.α'.*

Μακάριος εἶ, Ἀθλοφόρε Θεόκλητε, ὅτι τῆς θείας μακα-
ριότητος, ἐταμιεύσω τὸν πλοῦτον· εἰ γὰρ ἐν μοίρα
λοιμῶν ἐγένου, ἀλλ' οὐ κατεσχέθης ἐν αὐτῇ· τῆς γάρ μερί-
δος τοῦ Λόγου, ἐπελάβου τῶν ἰχνῶν, δι' Ἀθλοφόρων
Ἀγίων· μεθ' ὧν ἀπαύστως πρέσβευε, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κό-
σμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Σὲ τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ ἀγιά-
σματος, τὴν τὸν ἀληθῆ ἀγιασμόν βλυστάνουσαν, δυ-
σωποῦμεν Παρθένε, ἀγιᾶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

*Δίδεται καὶ ἅγιον Ἑλαιον τοῖς ἀδελφοῖς, ἐκ τῆς κανδήλας
τοῦ Ἀγίου, ψαλλομένων τῶν Ἱδιομέλων.*

Ἦχος πλ. β'.

Αθλοφόρε Θεόκλητε, σὺ πρὸς δόξαν κληθεὶς ἀδιάρρευ-
στον, προσφόρων τῇ κλήσει, τὸν τρόπον ἐπεδείξω· πᾶσι
γὰρ χαίρειν εἰπών, ὡς ζωὴν τὸν θάνατον, διὰ Χριστόν ἡγή-
σω· ὃ καὶ ἡμᾶς οἰκείωσαι, εὐπροσδέκτοις μεσιτείαις σου.

Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς αἶνον ἔδραμες τοῦ Κυρίου Θεόκλητε, ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, καὶ αὐτὸν σε ἐδόξασεν, ἐν τῇ ἐπουρανίῳ, καὶ ὄντως ζωῇ. Διὸ παρρησίαν κεκτημένος πρὸς αὐτόν, ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Ως θαυμαστή σου ἡ πρόνοια Σῶτερ! ὡς πλουσιόδωρος τῆς οἰκονομίας σου ἡ χάρις! Σὺ γὰρ τοῖς ἐπὶ γῆς συναναστραφεῖς, τὰ διεστῶτα ἥνωσας, εἰρήνην τοῖς πᾶσιν εὐαγγελισάμενος· ἔνθεν τὸ κράτος τῆς πίστεώς σου, τοὺς πρῶην μὲν διώκτας, οἰκείους σοι θεράποντας ἀνέδειξε, καὶ τοὺς ἀσθενεῖς τῇ φύσει, ἄρραγεῖς ἐν ἄθλοις εἰργάσατο. Ἄλλ' ὡς ἐκ πάντων, μίαν ἀποτελέσας Ἐκκλησίαν, δώρησαι ἡμῖν, Θεοκλήτου λιταῖς τοῦ σοῦ Μάρτυρος, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ.α'.

Η· φερώνυμος κλήσις σου, τὸ τελεσθὲν ἐν σοὶ μυστήριον, ἀριδῆλως ἐμφαίνει· σὺ γὰρ πρὸς γινῶσιν ἔνθεον, δι' ἀθλητικῶν θαυμάτων, ἐκλήθης Θεόκλητε. Χριστὸς γάρ ἐν σοὶ διακύψας, τῆς οἰκείας ἀγαθότητος, ἐξεκάλυψε τὸ ἔλεος· ὅθεν ἐβόας χαίρων: Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, ὁ δωρούμενος πᾶσι, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρράαγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί. Ἐν αὐτοῖς ἰστώμεν στίχους ἢ καὶ ψάλλομεν δ' ἐκ τῆς γ' ὥδῃς τοῦ α' κανόνος τοῦ ἁγίου καὶ δ' ἐκ τῆς στ' ὥδῃς τοῦ β' κανόνος. Εἰ δ' ἔστι Μεγάλη Τεσσαρακοστή, τότε ποιούμεν κατὰ τὸ τυπικὸν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους.

Προκείμενον Ἀποστόλου. Ἦχος βαρύς. (Ψαλμὸς ρίε).

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων,
ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

*Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 1, 12-17).*

Τέκνον Τιμόθεε, χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἠγήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν, τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ἠλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ, ὑπερεπλέονασε δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Πιστός ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξηται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ Θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος δ'. (Ψαλμός α').

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος
ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου,
ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Ἰω. 12, 24-26, 35-36)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ἐὰν μὴ ὁ κόκκος
τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μέ-
νει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. Ὁ φιλῶν τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.
Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθείτω, καὶ ὅπου εἰμὶ
ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐὰν τις ἐμοὶ δια-
κονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ Πατήρ. Εἶπεν οὖν τοῖς ὄχλοις ὁ Ἰη-
σοῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστί· περιπα-
τεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ
ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει. Ἔως τὸ
φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Μεγαλυνάριον.

Κλήσεως ἐνθέου ἀξιωθείς, μαγικὴν ἀπάτην, ἀπεβάλου
ἀπὸ ψυχῆς καὶ ὑπὲρ τοῦ Λόγου νομίμως ἐναθλήσας,
Θεόκλητε Μαρτύρων ἐδείχθης σύσκηνος.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ὁ ἐν Μάρτυσιν εὐκλεής, ὧν ἀλείπτως ὤφθης,
πρὸς ἀγῶνας ἀθλητικούς, μεθ' ὧν ἐκδυσώπει, δοθῆναι
ἡμῖν πᾶσι, συγχώρησιν πταισμάτων, Θεόκλητε σοφέ.

Δίστιχον.

Πρὸς θείαν Θεόκλητε κάλεσον κλῆσιν
Γεράσιμον πλέξαντα τάδε σοι μέλη.

